

Björg Røed Hansen

1942-2018

TEKST

Unni Tanum Johns

Vibeke Moe

Ida Brandtzæg

Signy Stoltenberg

PUBLISERT 5. april 2018

VÅR KJÆRE LÆRER, veileder og kollega Björg Røed Hansen født 15. februar 1942 døde 13. februar, to dager før hun skulle fylt 76 år. Björg var gjennom en årrekke tilknyttet Psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo. Hun var en høyt skattet medarbeider, og en elsket lærer som har satt tydelige spor etter seg. Björg ble cand.psychol. i 1973 og dr.philos. i 1991, med en avhandling basert på en empirisk studie av den tidligste dialogen mellom spedbarn og mødre. Et banebrytende arbeid som viste spedbarnets sosiale kapasitet helt fra starten av. I perioden mellom 1991 og 1996 var hun førsteamanuensis II ved Psykologisk institutt i Oslo, samtidig som hun var ansatt ved Nic Waals institutt, der hun startet opp barneklinske kurs i 1992. Hun gikk så over i full stilling ved Psykologisk institutt og var her til hun pensjonerte seg i 2010. Björg hadde en sentral rolle i å opprette Klinikk for barn og familier i 1998, i samarbeid med Nic Waal. Hun ledet studentklinikken i 10 år.

Björg var helt i front når det gjaldt å innføre det intersubjektive perspektivet i norsk psykologi. Med dette bygget hun bro mellom spedbarnsforskning, utviklingspsykologi

og psykoterapiforståelse. Bjørg var allsidig, og var både forsker, lærer, veileder og terapeut. Hun samarbeidet med flere internasjonale spedbarnsforskere og -klinikere, blant andre Daniel Stern, som satte stor pris på hennes faglige bidrag. Kolleger ved Erica-stiftelsen i Stockholm sier om samarbeidet med Bjørg: «Hun har betydd mye for den teoretiske tenkningen, den vitenskapelige utviklingen og arbeidet med barnepsykoterapi. Hennes betoning av den gjensidige relasjonens betydning vil vi verne om og forvalte.» Den amerikanske barneterapiforskeren Stephen Shirk skriver: «Hun var en sjeldent innsiktsfull barnepsykolog, som på en bemerkelsesverdig måte bygget bro mellom tradisjonell barneterapi og nyere kunnskap og intervensjoner.»

Bjørg hadde en uvanlig evne til å gjøre teori praksisnær, noe som bidro til faglig integrering og en solid grunnmur for vår egen terapeututvikling. Hun koblet sammen kunnskap om samspill og utvikling med klinisk arbeid med barn og deres familier. Hun brakte inn en filosofisk horisont, og ikke minst ga hun rom for grundige diskusjoner av sine egne og våre kasper. Vi er mange takknemlige studenter som Bjørg har undervist, veiledet og ikke minst inspirert gjennom sin helt spesielle utstråling, entusiasme og store fagkunnskap. Hun fulgte flere av oss gjennom spesialistutdanning, doktorgrader og bokprosjekter, som veileder eller som konsulent. Hennes engasjement og raushet overfor sine studenters prosjekter holdt hun fast ved til det siste, og heiet oss frem når vi gikk videre som lærere etter henne, ved Psykologisk institutt eller ved spesialistutdanningen ved RBUP Øst og Sør.

Bjørg lot seg begeistre, og delte tanker og følelser. Samtidig ga hun oss klare og kloke tilbakemeldinger som bidro til å skjerpe det faglige språket. Hun tydeliggjorde det vi sa, slik at vi ble tydeligere for oss selv. Dialog og felles oppmerksomhet var grunnpilarer i Bjørgs formidling. Hun gjorde oss oppmerksomme på de store terapeutiske mulighetene som finnes i de minste tidsenhetene – i det dynamiske samspillet fra øyeblikk til øyeblikk. I sin bok *I dialog med barnet* skriver hun: «Barn tydeliggjør at møtet her og nå står frem med kraft.» For oss tydeliggjorde Bjørg kraften i intersubjektive menneskelige møter. Gjennom hennes vitalitet og tilstedeværelse her og nå utvidet vår bevissthet seg. Tiden med Bjørg skapte nye muligheter. Vi vil alltid være uendelig takknemlige for alt hun har gitt oss.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 4, 2018, side 306

TEKST

Unni Tanum Johns

Vibeke Moe

Ida Brandtzæg

Signy Stoltenberg